

بسته غذایی برای مادران دارای فرزند شیرخوار

اعتبار خرید بسته‌های غذایی و بهداشتی به میزان حدود ۶۰۰ هزار تومان برای مادران دارای فرزند شیرخوار در سه دهک اول درآمدی در تمام استان‌های کشور تامین شد. به گزارش مهر، سیدصورت مرتضوی، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اظهار کرد: این طرح برای مادران دارای فرزند زیر ۲ سال در سه دهک اول درآمدی که جمعیتی حدود یک میلیون (۹۳۵ هزار و ۷۲۴) نفر هستند، در تمام استان‌های کشور اجرایی می‌شود. او خاطرنشان کرد: این طرح با نام «پسنا» در سال گذشته و از محل مسئولیت‌های اجتماعی شرکت‌های تابعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و با همکاری بنیاد کرامت آستان قدس رضوی، برای حدود ۲۴ هزار مادر دارای فرزند شیرخوار (مادران دارای فرزند زیر ۲ سال) در دهک اول درآمدی در ۸ استان کم‌برخوردار از جمله کهگیلویه و بویراحمد، لرستان، ایلام، گلستان، فارس، خراسان جنوبی، خراسان شمالی، هرمزگان اجرایی شد.

واردات ۳۰ هزار تن گوشت گرم

ارز واردات گوشت قرمز اختصاصی داده شده است و تا پایان سال ۱۴۰ هزار تن گوشت منجمد و ۳۰ هزار تن گوشت گرم وارد می‌شود. علیرضا پیمان‌پاک، قائم‌مقام وزارت جهاد کشاورزی در امور تجارت و تنظیم بازار در گفت‌وگو با تسنیم با بیان اینکه بودجه ارز واردات گوشت قرمز اختصاصی داده شده است، اظهار داشت: تا پایان سال ارز مورد نیاز گوشت قرمز تامین شده است و تمام کمبود تولید گوشت قرمز از محل واردات جبران می‌شود. او افزود: در سال گذشته ۱۰۰ هزار تن گوشت منجمد و ۳۰ هزار تن گوشت گرم به کشور وارد شده بود اما برای سال جاری میزان واردات گوشت منجمد ۱۴۰ هزار تن افزایش می‌یابد اما میزان واردات گوشت گرم ثابت است. او بیان اینکه افزایش واردات گوشت قرمز برای تامین و تنظیم بازار است، گفت: عمده گوشت واردات به صورت گوشت گوساله است؛ به‌طوری‌که ۸۰ درصد گوشت گوساله و ۲۰ درصد گوشت گوسفندی است.

قرارداد جدید انرژی بین ایران و قطر

یکی از اقدامات اصلی در توسعه همکاری‌های برقی ایران، اتصال شبکه برق ایران و قطر است که تمام تلاش ما بر این اساس است که اتصال شبکه برق دو کشور در دولت سیزدهم به نتیجه برسد. مجتبی اکبری، مدیر امور بین‌الملل وزارت نیرو در گفت‌وگو با تسنیم، اظهار داشت: رئیس سازمان آب و برق قطر از وزارت نیروی ایران دعوت کرده تا هم در حوزه پساب و هم در زمینه انرژی خورشیدی، همکاری جدیدی بین دو کشور تعریف شود. او افزود: بیست‌وچهارم اردیبهشت‌ماه سفری به قطر خواهیم داشت تا پروژه‌های مربوطه در زمینه پساب و انرژی خورشیدی را از نزدیک ببینیم و در صورت جمع‌بندی مذاکرات، قراردادهای جدیدی بین دو کشور امضا خواهد شد. مدیر امور بین‌الملل وزارت نیرو تصریح کرد: شرکت‌های توانمند و مطرح ایرانی قرار است به‌عنوان مشاور احداث مرزهای خورشیدی در قطر فعال شوند.

عکس: AFP

دستمزدها در خاورمیانه

امارات، قطر، عربستان و ترکیه با پرداخت حقوقی بین ۵۰۰ تا ۱۹ هزار دلار در ماه به مقاصد جذاب برای مهاجران کار تبدیل شده‌اند

فاطمه لطفی

مترجم و روزنامه‌نگار

در سال ۱۴۰۳ دولت پایه حقوقی کارگران را ۳۵/۳ درصد بالا برد. بنابراین حقوق ۱۴۰۳ کارگر متاهل و داری یک فرزند، طبق قانون پس از کسر مبلغ حق بیمه برای ماه ۳۰ روز حداقل ۱۰ میلیون و ۲۰ هزار و ۱۶۹ تومان و برای ۳۱ روز حداقل ۱۰ میلیون و ۲۴۲ هزار و ۳۲۱ تومان (تقریباً ۲۴۳/۵ دلار با نرخ نیمایی) تعیین شد اما نمایندگان کارگران صورتجلسه شورایعالی کار را امضا نکرده و اصرار دارند حقوق کارگران باید بیش از میزان اعلام شده بالا می‌رفت. حالا ایلنا، خبرگزاری کار ایران، خبر از برگزاری جلسه شورایعالی کار با موضوع بازنگری در ردیف‌های مشخص نرخ‌های حداقل دستمزد داده است.

با این بهانه تصمیم گرفتیم حداقل دستمزدها را در برخی کشورها بررسی کنیم.

تعریف سازمان بین‌المللی کار

براساس تعریف سازمان بین‌المللی کار، حداقل حقوق به کمترین میزان دستمزدی گفته می‌شود که کارفرما ملزم به پرداخت آن برای کار انجام‌شده در یک دوره معین است و این دستمزد با توافق جمعی یا قرارداد فردی قابل کاهش دادن نیست. این تعریف به‌الزام آور بودن حداقل دستمزدها صرف‌نظر از نحوه تعیین آنها اشاره دارد. هدف از تعیین حداقل دستمزد، محافظت از کارگران در برابر دستمزدهای ناچیز است.

براساس تعریف مجمع جهانی اقتصاد، حداقل دستمزد کمترین نرخ است که کارفرما به‌طور قانونی به کارکنان خود پرداخت می‌کند و اکثر کشورها آن را به‌عنوان راهی برای توقف است شمار کارگران و کمک به خانواده‌های کم‌درآمد در نظر گرفته‌اند.

حداقل دستمزدها، که در بیش از ۹۰ درصد کشورهای عضو سازمان بین‌المللی کار وجود دارد، یکی از عناصر سیاست‌های مقابله با فقر و کاهش نابرابری هم می‌تواند باشد؛ و از سویی می‌تواند تلاش‌ها در جهت برابری دستمزدهای بین زن و مرد را تسهیل کند. سازمان بین‌المللی کار می‌گوید اثربخشی حداقل دستمزدها به عوامل بسیاری بستگی دارد؛ از جمله میزان حمایت دولت از همه کارگران از جمله زنان و کارگران مهاجر. اما مخالفان حداقل دستمزد قانونی استدلال می‌کنند که افزایش هزینه‌های نیروی کار، کسبوکارها را مجبور به افزایش قیمت‌ها می‌کند و در نتیجه باعث تورم می‌شود. طرفداران قانون حداقل دستمزد معتقدند که این قانون با افزایش قدرت مصرف‌کننده، اقتصاد را تحریک می‌کند و در نتیجه فقر را کاهش می‌دهد و به رفح نابرابری کمک می‌کند.

کارشناسان مالی می‌گویند در حالی که حرکت تورم و افزایش حقوق عموماً در یک جهت است و بر یکدیگر تأثیر می‌گذرانند، اما عوامل تأثیرگذار بر این دو متفاوت از هم هستند. تورم با تغییر در قیمت تمام‌شده سبد کالایی بازار (مانند مسکن، مواد غذایی و سوخت) تعریف می‌شود. در حالی که این تغییرات عرضه و تقاضای نیروی کار است که بر دستمزد تأثیر می‌گذرانند و عرضه و تقاضای نیروی کار هم می‌تواند ناشی از روندهای جمعیتی، نرخ مشارکت نیروی کار،

متوسط حقوق ماهانه

برای مهاجران در عربستان حدود ۱۱۰۰۰ ریال عربستان (۳۰۰۰ دلار آمریکا) در ماه است. با این حال، مهاجرانی که در صنعت نفت و گاز کار می‌کنند، معمولاً درآمد بیشتری نسبت به سایر بخش‌ها دارند. به‌عنوان مثال، مهاجران باتجربه در بخش نفت و گاز می‌توانند ماهانه تا ۲۰ هزار ریال عربستان معادل ۵۴۰۰ دلار آمریکا (۲۲ برابر حقوق ماهانه ایران) درآمد کسب کنند

سطح بیکاری، پیشرفت‌های تکنولوژیکی و رشد بهره‌وری باشد. اولین قوانین حداقل دستمزد در اواخر دهه ۱۸۰۰ در کشورهای تازه‌صنعتی شده به اجرا درآمد. حداقل دستمزد، همراه با ساعات کار کمتر و شرایط کاری بهتر از خواسته‌های اصلی جنبش‌های اتحادیه‌های کارگری بود. اولین قوانین حداقل دستمزد ملی توسط نیوزیلند در سال ۱۸۹۴ و پس از آن انگلستان در سال ۱۹۰۹ تصویب شد. در حال حاضر در سراسر جهان، تخمین زده می‌شود که ۲۶۶ میلیون کارگر کمتر از حداقل دستمزد حقوق دریافت می‌کنند. علاوه بر این، دستمزدها در سطح جهان به‌طور متوسط برای زنان کمتر از مردان است. در دنیا و براساس آمار مجمع جهانی اقتصاد بالاترین دستمزدها در لوکزامبورگ، نیوزیلند، بریتانیا و آلمان پرداخت می‌شود. کوپا با ماهی ۹ دلار به‌اضافه غذای رایگان برای کارگران، کمترین حقوق را پرداخت می‌کند. بنگلادش، قرقیزستان، تانزانیا و گامبیا در رده‌های بالاتر از کوپا قرار دارند. در اطراف ایران در پاکستان براساس استان حداقل دستمزد متغیر است و میانگین آن ماهانه ۲۵۰۰ روپیه پاکستان، ۱۱۱ دلار، ۰/۴۵ درصد حقوق ماهانه (ایران) است.

ایالات متحده

اولین قانون حداقل دستمزد در ایالات متحده در سال ۱۹۱۲ در ایالت ماساچوست برقرار شد اما اولین تلاش‌های فدرال برای ایجاد یک سیستم حداقل دستمزد ملی در سال ۱۹۳۳ و در دولت روزولت در جریان برنامه «نیو دیل» شروع شد. در سال ۱۹۳۷ بالاخره چنین قانونی به‌تصویب رسید.

در ایالات متحده حداقل دستمزدها به‌صورت فدرال و ایالتی تعیین می‌شود. در واقع حداقل دستمزد توسط دولت فدرال اعمال می‌شود، اما ایالت‌ها، شهرها و مناطق مختلف می‌توانند حداقل دستمزدهای متفاوتی را وضع کنند به شرطی که کمتر از حداقل دستمزد فدرال نباشد. ایالت‌ها معمولاً حداقل دستمزدی را تعیین می‌کنند که منعکس‌کننده هزینه زندگی در آن منطقه است. در این کشور برای افزایش میزان حداقل دستمزدها، کنگره باید لایحه‌ای را تصویب کند که رئیس‌جمهور آن را امضا کند تا حداقل دستمزد افزایش یابد. «بخش دستمزد و ساعت» وزارت کار مسئول اجرای این قوانین است. در ایالات متحده قانون حداقل دستمزد برای کارمندان شرکت‌هایی اعمال می‌شود که حجم ناخالص سالانه فروش یا تجارت آنها حداقل ۵۰۰ هزار دلار است.

حداقل دستمزد فدرال در این کشور فعلاً ساعتی ۷/۲۵ دلار است که از اول ژوئیه (تیرماه) به ساعتی ۱۰/۵۰ دلار (۱۵۶۲۴ دلار در ماه بیش از ۶۴ برابر حداقل حقوق ماهانه در ایران) خواهد رسید. حداقل دستمزد کارگران در ایالات متحده برای همه کارکنان تحت پوشش قانون استانداردهای کار منصفانه فدرال (FLSA) اعمال می‌شود. اما اگر به‌صورت ایالتی در نظر بگیریم، هر ایالت برای خود قانون دستمزد منحصر به‌فردی دارد و این مبلغ حداقل دستمزد در هر ایالت نسبت به ایالت دیگر متفاوت است. مثلاً در ایالت‌هایی چون واشنگتن و کالیفرنیا حداقل دستمزد به ترتیب ۱۶/۲۸ دلار در هر ساعت و ۱۶ دلار در هر ساعت است اما در ایالت‌هایی چون یوتا، پنسیلوانیا، کارولینای شمالی و... حداقل دستمزد ۷/۲۵ دلار در هر ساعت است. در ایالت‌های لوئیزیانا، می‌سی‌سی‌پی، آلاباما، تنسی و کارولینای جنوبی قوانین فدرال بر حقوق و دستمزدها

حاکم است. اما شهرهای داخل یک ایالت هم ممکن است حداقل دستمزد بالاتری را برای ساکنان مناطق با هزینه‌های زندگی بالاتر تعیین کنند.

تورم و افزایش حقوق

در ایالات متحده در آوریل سال ۲۰۲۱ برای اولین بار نرخ رشد دستمزدها از نرخ رشد تورم عقب ماند و این روند تا فوریه ۲۰۲۳ که این دو نرخ رشد تقریباً باهم برابر شد، ادامه یافته بود. از این تاریخ دوباره نرخ رشد دستمزدها از نرخ رشد تورم پیشی گرفت تا در فوریه ۲۰۲۴ دستمزدها ۵ درصد رشد کرد در حالی که نرخ تورم ۳/۲ درصد بود. این در حالی است که نرخ تورم در پایان سال ۲۰۲۳ کاهش داشت و افزایش حقوق برنامه‌ریزی‌شده در سال ۲۰۲۴ از میانگین‌های ۲۰ سال گذشته بالاتر بود.

اداره آمار کار ایالات متحده گزارش می‌دهد که افزایش دستمزدها در سال ۲۰۲۳ به‌صورت واقعی از میزان تورم فراتر رفته و احتمالاً در سال ۲۰۲۴ حتی بیشتر خواهد شد.

بریتانیا

در بریتانیا حداقل دستمزد ملی، حداقل حقوق دریافتی براساس ساعت کاری است که تقریباً همه کارگران حق دریافت آن را دارند. اما «حقوق ملی زندگی» بالاتر از حداقل دستمزد ملی است و کارگران اگر بالای ۲۳ سال داشته باشند، این حقوق را دریافت می‌کنند.

در بریتانیا حداقل دستمزدها براساس «قانون حقوق ملی زندگی» پرداخت می‌شود. «حقوق ملی» را «بنیاد حقوق ملی» تعیین می‌کند. در آوریل ۲۰۲۳ حداقل دستمزدها در بریتانیا به ۱۰/۴۲ پوند در ساعت افزایش یافت، یعنی تقریباً ۹/۷ درصد بیشتر از سال قبل. بنیاد حقوق ملی برای سال ۲۰۲۴-۲۰۲۵ حقوق زندگی در بریتانیا را ۱۲ پوند در ساعت (تقریباً ۱۵ دلار در ساعت و ۲۲۳۲۰ دلار در ماه با کار روزی ۸ ساعت در ۶ روز هفته، نزدیک به ۹۲ برابر حقوق ماهانه ایران) و در لندن ۱۳/۱۵ پوند در ساعت تعیین کرده است.

دستمزد ملی حداقل دستمزد قانونی برای کارگران ۲۳ سال و بالاتر است. نرخ‌های متفاوت حداقل دستمزد برای افراد ۲۲-۲۱ ساله، ۱۸-۲۰ ساله، ۱۷-۱۶ ساله و کارآموزان زیر ۱۹ سال اعمال می‌شود. اول آوریل هر سال میزان دستمزد ملی تغییر می‌کند. در آوریل امسال حداقل دستمزد ساعتی کارگران بالای ۲۱ سال ۱۱/۴۴ پوند، ۱۸ تا ۲۰ سال ۶/۶۰ پوند، زیر ۱۸ سال ۶/۴۰ پوند و کارآموزان ۶/۴۰ پوند حقوق ملی دریافت می‌کنند.

کارگران بریتانیایی برای دریافت دستمزد ملی باید ۱۳ سال تمام سن داشته باشند. اگر کارفرمایی از قانون دستمزد ملی تبعیت نکند و دستمزد کمتری به کارگران پرداخت کند، جریمه می‌شود.

تورم و افزایش حقوق

در سه ماه منتهی به ژانویه ۲۰۲۴، متوسط درآمد هفتگی برای کل دستمزد در بریتانیا ۵/۶ درصد رشد داشته است، در حالی که پرداخت بدون پاداش در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۲، ۶/۱ درصد رشد داشته است. در همان ماه، نرخ تورم برای شاخص قیمت مصرف‌کننده ۴ درصد بود که نشان می‌دهد دستمزدها سریع‌تر از قیمت‌ها افزایش می‌یابد، با این حال هنوز هم رشد دستمزدها در این کشور کافی به‌نظر نمی‌رسد. یکی از پیامدهای اصلی ترکیب تورم بالا و رشد دستمزد کمتر، افزایش اعتصابات بوده است. در دسامبر ۲۰۲۲، تقریباً چندین روز کاری به دلیل اعتصابات از دست رفت. بسیاری از کارگرانی که در اعتصاب‌ها شرکت کردند از بخش دولتی بریتانیا بودند که رشد دستمزد بسیار ضعیف‌تری نسبت به بخش خصوصی در سراسر سال ۲۰۲۲ داشتند. در مارس ۲۰۲۳ تعداد کارگران شرکت‌کننده در اعتصابات به ۳۰۰۰۰ کارگر رسید. در سال ۲۰۲۳، متوسط حقوق کارگران تمام‌وقت در بریتانیا ۳۴۹۶۳ پوند انگلیس در سال بود که نسبت به ۳۳۰۶۱ پوند سال قبل افزایش داشت. این رقم در لندن به ۴۴۳۷۰ پوند در سال می‌رسد.